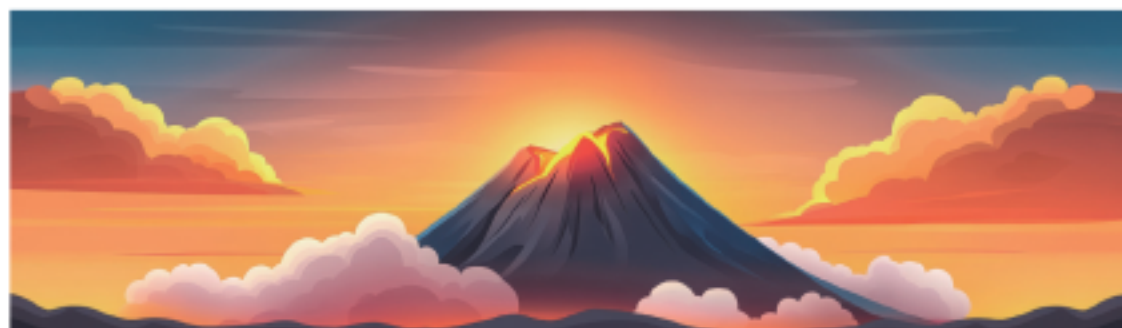

Hoofdstuk 6

De vulkaan genaamd Topito

In de taxi zien we vanuit de verte de vulkaan. Als we dichterbij komen, wordt hij steeds groter en groter.

Ik roep: "WOOOOOOOOW!"

Lasse knikt: "Ik snap je hoor, WAJOW! Ik kan mijn ogen niet geloven!"

Nu word ik toch een beetje ongerust: "Ik ben bang dat 'ie uitbarst. Wat denk jij?"

Lasse: "Ik niet zo. Je hebt toch bedacht wat we dan doen?"

"Ja, ja", antwoord ik. "RENNEN!"

Lasse: "Of we bellen de taxichauffeur."

Ik: "Duurt te lang!"

Lasse trekt aan mijn arm: "Kom, dan gaan we de vulkaan op!"

Maar ik ben een beetje in de war en vraag: "Wa... wa... wat bedoel je?"

Lasse kijkt mij met grote ogen aan: "Ik bedoel, de vulkaan op, sufferd."

Ik stotter: "Oh... uh... oké... OKÉ?! Wat denk je nou zelf? Oh, sorry Lasse. Ik kreeg even een rare aanval."

Lasse: "Wat voelde je dan?"

"Ik weet het niet, maar ik heb dit al twee keer eerder gehad. Dan zie ik dubbel en lijkt het of er twee van jou zijn", zeg ik. "Maar ik voel me nu wel weer goed."

Lasse: "Waar wachten we dan nog op? De rode loper? Kom, de vulkaan op."

Ik: "Rode loper? Meen je dat? Wanneer komt-ie?"

Lasse: "DIE KOMT NOOOOOOOOIT!"

Ik: "Nou waarom niet? Het was zeker weer zo'n flauwe grap van jou. Of niet soms?"

Lasse grijnst: "Ja! Nu de vulkaan op, kom."

Het is een heel eind klimmen naar de top van de Topito. Terwijl we omhooglopen, wordt het steeds warmer en warmer. Maar we komen uiteindelijk bij de top.

"JOEHOE, we hebben het gehaald!", juich ik.

Lasse puft: "Wat is het hier super heet, zeg!"

"Hoe logisch is dat, Lasse", zeg ik. "We staan op een vulkaan!"

Lasse: "Zullen we proberen om op de rand te gaan staan?"

Ik twijfel: "Lasse, weet je, dat als je op de punt staat van de vulkaan, er een kans is dat hij uitbarst?"

"Dat weet ik, maar toch gaan we", antwoordt hij, en klimt al naar boven.

Ik klim snel achter hem aan.

Hoofdstuk 7

De vulkaanuitbarsting

Het wordt steeds warmer en warmer, het is bijna niet uit te houden.

“Lasse, ik begin het heet te krijgen, jij ook?”, roep ik.

Lasse antwoordt: “Ik krijg het ook benauwd. Ik wil in de koelkast bij ons hotel.”

Het zweet loopt in straaltjes van ons gezicht en onze t-shirts plakken helemaal vast.

Dan horen we een gebrul uit de vulkaan komen. De grond onder onze voeten begint te schudden en er beginnen steentjes te rollen.

Ik schreeuw boven het lawaai uit: “LASSSEEE ZIE JIJ WAT IK ZIE?! DE VULKAAN BARST UIT!”

Lasse is niet onder de indruk: “Nee hoor, de vulkaan is aan het spetteren, dat is alles.” Lasse houdt ondanks de hitte zijn hoofd koel.

Maar mij wordt het hier te warm onder de voeten en ik ben bang.

Ik roep naar Lasse: “RENNEN!”

Ik ren zo hard als ik kan weg. Naar beneden, terug naar de taxi. Ik kijk achterom waar hij blijft. Maar Lasse blijft staan op de rand van de vulkaan.

Er klinkt een diepe grom vanuit de vulkaan: “MOEHA-HAHAHA! Nu lopen ze allebei in de val!”

Ik sta beneden nog uit te hijgen, met mijn handen op mijn benen. Dan zie ik iets heel raars in de taxi. De chauffeur is verdwenen en Lasse zit vastgebonden op zijn stoel... en achterin liggen allemaal dynamietstaven!